

1864; da fik Sønderjylland et tykt Gendarmerikorps. Den danske Befolkning var naturligtvis meget misstemt overfor dette Gendarmeri; den havde det, kan jeg gjerne sige, og hvad der især hidrog dertil var, at Gendarmene stadig gik paa Jagt efter alle bortrejsende slesvigste Børnepligtige; saadanne indfangede de paa alle Maader, og dette var jo Noget, der berørte Mangfoldige paa en høist ubehagelig Maade. Men nu senere er dette Forhold noget forandret, det har nemlig forandret sig der hen, at nu udvandrer der ikke mere ret mange unge Mennesker fra Sønderjylland; man finder det rettere at blive, da man jo taber alle sine borgerlige Rettigheder ved at udvandre og har meget vanskeligt ved at komme tilbage igjen. Nu have Forholdene ogsaa forbedret sig i en meget betydelig Grad med Hensyn til Stemningen fra dansk Side overfor det tydske Gendarmerikorps; man er kommen til den samme Erkjendelse, at man i mangfoldige Maader og under mange forskjellige Forhold kan have Gavn af Gendarmeriet. Men ganske vist maa man bruge Gendarmeriet; man maa ikke lufte det inde i Kasernerne, eller hvor det nu ligger, men maa bruge det ved enhver offentlig Veilighed, hvor der er store Folkeforamlinger; over Alt hvor der er mange Folk samlede, der maa Gendarmeriet frem. Det ærede 2det Medlem for 7de Kredts (Madsen) talte meget om at ægge og hidse, og det er jo efter hans Mening altid os, som staa paa den anden Side, der „ægge og hidse“, lige som det ogsaa er Regjeringen der „ægger og hidser“ ved alle disse foreløbige Love; Høire omkring i Landet „ægger og hidser“ ved de konservative Klubber og ved Artikler i Høireblade og ved Gendarmene, ja de „ægge og hidse“ ene og alene ved, at de lade sig se. Venstre derimod stildredes af det ærede Medlem som rene Dydsmønstre, der aldrig gjøre Noget for at ægge og ophidse Høirebefolkningen, ja selv de Folk ved Brønderslev, der oversalt Gendarmene, anser han jo for noget af det Bedste, der eksisterer; det udtalte han, saavidt jeg erindrer, forleden Dag. Jeg tror nu ikke, at det forholder sig saaledes, at Venstre ikke ægger eller oppirrer eller hidser mod Høirebefolkningen. Jeg vil tillade mig at fremføre et eneste lille Exempel; der gives jo Masser af Exempler, men jeg skal kun fremføre et enkelt, som passerene i den Egn, hvor jeg bor, og som jeg kjender temmelig nøie. Sidste Sommer udstedtes der jo en almindelig Opfordring til alle Venstremænd her i Landet om at give Møde i Kolding den 1ste August; der mødte jo Masser af Mennesker; de mødte fra alle Egne, baade pr.

Jernbane, til Søs og paa andre Maader, og hele denne store samlede Skare, som mødte der, gik gennem Byen i sluttet Tog, idet de uafslædig sang Smædesange mod Regjeringen, og idet de i Spidsen eller i Bagtroppen — jeg veed ikke saa nøie hvor, for jeg var ikke til Stede ved Processionen — bar en Fane, som paa den ene Side havde haanende Indskrift mod Conseilspræsidenten og paa den anden Side havde en anerkjendende Ros om en af Venstres store Mænd. Jeg skulde dog mene, at dette, der er en Kjendsgjerning, er Noget, der „ægger og hidser“, for at bruge det ærede Medlems Ord; det æggede og hidjede de 500 Høirevælgere — saa Mange er der omtrent der sad i Kolding uden at deltage, og maatte høre paa disse Smædesange og se paa denne Fane, som blev baaren igennem Byen. Jeg skal blot i Forbigaaende bemærke, at man den Dag ikke saa en eneste af Gendarmene paa Byens Gader, skjøndt der, som bekendt, findes en meget betydelig Gendarmstyrke i Kolding. Jeg er altsaa, som sagt, aldeles vis paa, at den Uvillie, der nu uden Grund vides Gendarmene, mere og mere vil tabe sig, naar Befolkningen faar Dinene rigtig op for det Gode, som den besidder i disse. For jeg slutter, vil jeg blot udtale Ønsket om, at den høitærede Justitsminister vilde give sine Politimestre et Raalæg om over Alt, hvor der er en Gendarmstyrke til Stede, eller hvor en saadan i al Fald meget let kan bringes til Stede, da at benytte denne, hver Gang der er større offentlige Foramlinger, Markeder eller Foramlinger af en hvilken som helst anden Art. Jeg tror, at det vil have sin Nytte for at fremme Ro og Fred i Landet. Forøvrigt ønsker jeg Lovforslaget fremmet og haaber, det vil blive henvist til et Udvalg, hvor det kan blive nærmere overveiet og drøftet.

Madsen: Det forekommer mig, at det ærede 2det Medlem for 7de Kredts (Madsen) egentlig havde en Slags Tro paa, at denne Gendarmerilov særlig var rettet mod ham, han fremhævede, hvorledes der ved et Møde, hvor han var var tilstede, havde været en ualmindelig stor Styrke af Gendarmere, og han nævnte ogsaa, hvorledes Mænd, som han personlig kjendte, vare blevne inddragne under Underjøgelsen i Brønderslev. Jeg tror dog, at det ærede Medlem tillægger sig en noget for stor Betydning og optræder paa en Maade, der ikke ganske stemmer med den bestedne Opførsel, som hans Embeds-Instruering gjør ham til Pligt, naar han tror, at man tager særlig Hensyn til hans Person. For Resten dristede han sig ogsaa til at paastaa, hvad der